

F2205.
Ag 555.

I. 2205.

Tulge ja ostke

ilma rahata ja ilma hinnata.

„Ma tahan sellele, kell'
jänu on, ilma anda eluuee
hallika jeeit.“

(Joan. ilm. 21, 6.)

(Spurgeon.)

Saksakeelest ümberpannud

M. N.

Ревель, 1893.

Печатано въ Типографіи Авг. Микшина.

Tulge ja ostke

ilma rahata ja ilma hinnata.

„Ma tahan sellele, kell' jänu on
ilma anda, eluuee hakkika seest.“

(Joan. ilm. 21, 6.)

(Spurgeon.)

Saksakeelest ümberpannud

B. N.

Ревель, 1893.

Печатано въ Типографіи Авг. Миевица.

Дозволено цензурою. Дерптъ, 12. Февраля 1893 г.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

32659

Mõne aasta eest sündis Lõune=Prantsuse-
 maal, ühes teatris (näitemängu majas)
 üks hirmus ootmata õnnetus. — Esimene
 jägu näitemängust oli lõpetud, ja teist jägu
 oodati ettetulema, astus äkitselt üks näite-
 mängija wälja ja karjus tugewa heäleaga:
 „Tulufe! tulufe on lahti!“ — Rahwas, kes
 seda hüüdmist kuulis, arwas et see oodetaw
 mängu tükk nõnda, selle sõnaga: „tulufe lahti,
 peale hakkab, — karjus wastu käsi plaksutates:
 „prawo! prawo! (wäga hea! wäga hea!) Ta
 hüüdis weel uueste: „Minge wälja, tulufe on
 tõeste lahti!“ — Weelgi ei uskunud rahwas,
 funni Direktor ise wälja tuli ja sedasama sõnu-
 mit kuulutas ja ütles: „miks teie ei usu?
 waatke, teater põleb!“

Võime arwata, missugune hirmus „näite-
 mäng“ sellejärele sündis, kui nägid, et tulufe
 ja suits juba jüsse hakkas tungima ja libedat
 surma nende filmade ette pani. Üks hirmus
 segadus, kisa ja lärm sündis rahwa seas; mehed,

naesed ja lapsed jooksid meeleäraheitmises läbi-segamine, üheteise üle tallates ukse poole; aga palju said furnuks ja wigaseks tallatud; wähä olid, kes tulest peasiwad!

Armas luigeja, et küll sinul niisugune hirmus elu ots ja surm siin ilmas ei wõi loota olla, aga ommeti ei tea meie mitte, millwiisil, kuidas ja kus paigas meie surm wõib olla, ja ta wõib ka usinaste ootmata wiisil tulla.

Eks ole niisugust „häda hüüdmist“ inimeste poole igal ajal wäga tarwis? Ja nõnda hüüab meie halastaja Jumal ikka ja ikka patuse maailma poole. Sest tema on püha ja õige, ja tema wiha patu peale on üks söbja tuluke, mis üht patust, kes tema pakutawat armu Kristuse sees mitte vastu ei wõta, — äkkitse siit ilmast wõib ära kutsuda. Jesuse weri on ükspäinise meie peastmine ja hoidmine et igawest elu wõime pärida. — Ütle armas hing, oled sa ka walmistud selle suure elumuutmise vastu, et kindla usujulgusega siit ilmast igawese elusse wõid minna? — Kui sa tunned, et sa üks ära kadunud patune oled, ja tead, et sa ükspäinise Jumala armu läbi Jesust oma südamesse oled saanud, ja siis ükspäinise tema ja tema äralepitamise were peale loodad, siis wõid sa õnnelik ja julge olla.

Aga surm wõib ka selle juure tulla, kes

maailma asjade sisse ennast väga on mäsfi-
 nud, ja ennast sellega wabandab, et temal
 tulewa igawese elu walmistamise tarwis iialgi
 tarwilist aega ei ole. Oh jõledust, mis ka
 inimene ennast usaldab wabandada! — Lühike
 elu on tema seljataga, aga igawene, kas ilma-
 rääkimata õnnistus, wõi äralõpemata hufatus
 ja piin seisab temal ees. — Mis on maailm,
 mis on meie koda, maja, meie põllud ja weiksed,
 raha ja wara, meie suremata hinge kõrwa
 arwata? — Kui meie hing siit lahkudes haige
 ja meie waim patu läbi ärapurustatud, ja
 Jumal meid siis enesest äralütab, — oh, kes
 jõuab seda wiletsust ja hinge ahastust, mis
 mitte tunniks ajaks, waid igaweste kestab, —
 kes jõuab seda wäljarääkida! — Täname oled
 sa weel Jumala armust siin elus saanud hoitud,
 weel seisab sull armu üks lahti, ma palun sind,
 põgene enne kui sa hiljaks jääb. Jesuse oma
 ainsa Peastja ja Õnnistegija juure. Tee oma
 südant temale lahti, et ta wõiks tulla ja elu-
 aset su südames leida ja sulle rahu anda, mis
 ülem on kui mõistus, mis maailm ei wõi
 anda ega ärawõtta.

„Sest mis kasu on inimesel sest, kui tema
 kõik maailma kasuks saaks ja oma hingele kahju
 saadaks. Ehk mis wõib inimene anda oma hinge
 lunastamiseks?“ (Mark. 8, 36. 37.) — „Usu

Jssanda Jesuse Kristuse sisse, siis saad sina õndsaks.“ (Mp. teg. 16, 31.) „Kui sinu patud on kui elepunane riie, siiski peavad nemad nii walgeks saama kui lumi; kui nemad punased on kui were karwa riie, peavad nemad ommeti walge willa sarnatseks saama.“ (Jes. 1, 18.)

„Seepärast olgu teile nüüd teada, wennad, et teile sellesinatse Kristuse läbi pattude andeksandmist kuulutakse. Ja igauks kes usub, mõistetakse sellesinatse sees õigeks.“ (Mp. teg. 13, 38.)

Ehk on ka mõned Jumala ja tema sõna põlgajad, ehk uskmata, kes Jumala Poja sisse ei usu, — need mõelgu, et nemad oma uskmata südamega jumaliku igawest tõtt mitte ei wõi ümberlükata, weel wäham seda rasket ärawastamist nende pealt ärawõtta. — Oh mõtle oma hirmsa õnnetuma hinge seisuse peale! Keda miljonid ristiniimesed usuwad, seda sina ei usu, ja ei wõta enesele ka aegagi selle asja üle õiete järeilmõtelda. Kui sinul nüüd oma arwamise järele mitte õigus ei ole, ja kõigil teistel, kes usuwad, õigus on, mis saab Jumal sulle siis kord ütleva? Ta saab sulle ütleva: „Selad lähwad tagasi surma walda, kõik paganad, kes Jumalat äraunustawad.“ (Paul, 9, 18.) — Lase ennast manitseta ja hoia oma meelt kurja mõtlemast, sest sinu päewad on loetud ja sinu meelearandamise aeg wõib lühike

olla. — Kui sina ka see kõige suurem patuste seas oleksid, siiski Jumal tänatud, seisab armu üks sull veel lahti. Sa võid andeksandmist leida, kui sa ennast Jesuse poole pöörad, tema siise usud ja oma lootust tema, kui oma Peastja ja Snnistegija, peale heidad. Pöörad sa ennast nõnda kui ärakadunud poeg, kes isa juure tagasi läks ja ütles: „Isa, ma olen pattu teinud taewa vastu ja sinu ees, ja ei ole väärt, et mind su pojaks hüütakse!“ Waata, tee sina ka nõnda, siis oled sa aidatud. —

Weel üks teine selts inimesi on mu filmade ees, kellele mull ka mõni sõnake oleks võlida olema ja need on need noored maailma lusti ja rõõmu tagaajajad noored mehed ja tüdrukud, kes oma pöörmise ja elu otsa peale ei taha mõeldagi, waid mõtlewad, et neil selle asjaga aega küll olla. Nõnda mõtleb noor meel, ja lükkab oma aega aasta aastalt ikka wana ea peale, nagu seisaksid need elu päewad ja aastad tema meelewalla all. Oh jõledust! meie ei tea ju mis homsel päewal meiega võib sündida ja mida pikemase meie oma aega lükkame Kristuse juure minna, seda raskemaks see meil lähäb. — Mõtle selle suure hulga peale, keda surm noores põlwes paraja maailma lusti ja rõõmu seest on walmistamata wiisil ärawiinud, oh, kuhu on nende

hinged läinud! Oh armsad noored hinged, mõelge igawese aja peale, mis teil ees on oodata; ärge wistte enam faua aega; ärge böolge mitte:

„Ma olen noor, mind laste käia
Siin lihameele järele,
Ja ärge seadte ette raja,
Mis raste on mu lihale.
Lai' liha enne röömu näab,
Siis pööran, kui pea halliks jääb.“

„Ma olen noor!“ oh ära üttele
Siin julge liha meelega;
Oh, eks sa seda järel mõttele:
Surm lasseb järsku noolega.
Eks mitmed sure tules, mees
Ja äkitselt siin walu sees?!

„Oh kuulge, mis ma ütlen teile,
Mu armsad noored wennad, õed:
Surm tuleb tõest kätte teile,
Kui rinna peale pandaks' käed;
Siis ihu rammu lõpend lõit,
Kui käes on libe surma käit.“

Seepärast põgene aegsaste Jესuse juure, põgene aegsaste, et sa hiljaks ei jää; sest muud nime ei ole taewa all inimestele antud, kelle läbi meie wõime õndsaks saada, kui üksnes tema nime läbi.

Aga weel on üks selts inimesi, kellest ma mitte mööda ei läheks ja need on, kes ise- eneste peale lootwad, kes enese õiguses elawad ja endid oma tõsise ja laitmata elu pärast õigeks arwawad, et kirikus ja armu laual käiwad, kõik seadused ja käsud täieste täidawad j. n. e. Armas lugeja, kui sa nõnda oma enese heategude peale loodad, siis oled sa ühe väga kardetawa eksitee peal. Meie ainus lootus peab ja võib aga üksnes Jesuse peal olla, aga sinu lootus on iseenele ja oma heategude peale. Oh ma palun sind, wiska need oma tehtud sargud kõrwale, kus peale sa ennast toetad, ja toeta ennast Jesuse peale, kes üksipäinis su hinge võib peasta. — Kui see nõnda võimalik oleks olnud, et sa ennast ise oleksid wõinud aidata, ega siis põleks tarwis olnud, et Kristus oma taewa auujärje pealt meid peastma pidi tulema. Just meie nõdruse, waesuse ja puuduse pärast alandas, kannatas ta ja pidi ka meie eest ja meie asemel, kibeda risti surma surema. — Üks päinis tema teenistuse ja ohwri surma läbi wõime meie peastetud saada. Seepärast tee aga oma süda temale lahti, lange tema jalgade ette ja tunnista temale lapseliku meelega oma patud ja eksitused; ta wõtab sind wastu. Sest see on tema ainus rõõm, patusid wastuwõtta, patud andeks anda ja neid igaweste õndsaks teha. —

om mous ndim ego ,ododunary flounr llijer

Meie ei leia kuskilt pühast kirjast, et Jesus ennast nende inimeste üle oleks pahananud, kes tema ümber tungisid ja temalt abi otsisid. Ta oli pealegi rõõmus, kui inimesed oma hädaga tema juure tulid, et ta oma jumaliku parandawat väge nende sisse võis lasta enesest väljajoolada. — Tema ainus püüdmine ja nõudmine oli, inimesi patust, surmast ja kurati väest ärapeasta ja õndsaks teha. Ja see on veel tänapäevani tema armu töö.

Nõnda kui arst ennast rõõmustab, kui näab et haige hakkab terweks saama; nõnda rõõmustab ennast ka meie Issand Jesus, kui ta rõhutud ja rufuspeksitud südameid võib parandada. See on tema ülem rõõm inimesi aidata.

Teie ei tunne seda siis veel mitte õiete, kui arwate, et aga ükspäinise heategude ja oma pitka palwete läbi, tema abi ja armu võite kätte saada. Ta tahab heameelega ilma, oma armu anda. Nõnda kui päike oma walguist, taewas oma kastet, ja pilwed meile wihma andwad, nõnda tahab ka tema meile, ilma et seda wäart ehk teeninud oleme, ilma anda, kui seda aga wastu wõtaksime.

Mina ise arwasin ka enne, et muul palju tööd ja tegemist enese kallal tarwis teha on, enne kui ma kõlblikuks ja tema armu wääriliseks wõin saada; ma tegin ja katsusin ühel ja teisel wiisil ennast parandada, aga mida enam ma

ennast waewasin, seda wiletsamaks ja sandi-
maks ennast tundsin. Mina olin kui see naene,
kes kõik oma wara arstidele oli ärapruukinud,
aga ommeti mitte paremaks saanud. — Nõnda
nägin ka mina wiimaks, et kõik minu töö ja
waew enese kallal tühine oli. — Korraga tõusis
üks selgus mu hinges, et üksainus usklik ja
lapselik filmawaatmine Kristuse peale, mind
wõib aidata ja mulle elu anda, ja et tema
sisse „uskuda“, see ainus ja ülem asi on,
mis mull tarwis on. — Usk andis mulle jul-
gust, et tema juure tohin minna, nõnda kui
ma olen ja oma asja tema läbiuuritud kätte
anda. — Sa ehk mõtled: kas see iial võib
wõimalik olla, et inimene nii kergel ja lihtsal
wiisil võib pattudest lahti saada? Nõnda mõt-
lesin ka mina enne, aga üksainus sõna ja
usklik waatmine tema peale, wõttis kõik patud mu
pealt. Ma oleksin siis ka rõõmu pärast laulnud:
„Hosianna, kiidetud olgu, kes tuleb Issanda
nimel.“ — Tema paremas käes on arm ja
pattude andeksandmine ja pahemas käes, hea dus
ja heldus. Tema pakkub oma õnnistuse riikust
kõigile, ka nende kõige waesemate alwema tele,
kes aga tema juure tulewad ja „kessel janu on,
ilma anda, eluweehallikast.“

Jah, armas lugeja, Jeesus Kristus on weel
tänapäewani, niisama wägew, kui oma liha-

päiwil, et ta wõib kõiki, kes niihästi ihu kui hinge hädas on, aidata, peasta ja parandada. Ka taewaski kannab ta meid waesid patusid kui see õige ülempreester oma südame peal ja palub meie eest, ja wõib ka neid kõige wiletsmaid aidata, kui nad aga tema juure lähawad.

— Issanda sõna jääb tõeks: „Kes minu juure tuleb, seda ei taha ma mitte äralüfata.“ —

Ei ole ma iialgi weel kuulnud, et inimene, kes oma lootust tema peale heitnud, on ärakadunud, ehk temast mahajäätud. Ei ükski ole tema armust wäljabeidetud. Seepärast palun ma sind, kuule meie südameliku kutsmist, ärgu keelaku sind häbi ega kartus Jeesuse juure tulemast; sest temal on weel ifka wägi ja tahtmine, kõiki ärapeasta, kes aga tema juure tulewad ja tema sisse usuwad. —

Ära lüfka oma minemise aega Jeesuse juure mitte ühest päewast teise edasi, ja ära mõtle mitte, et sull pärast kergem on tema juure minna. — Tahad sa pestud saada, siis on parem, et sa enne must ja määritud oled; — tahad sa arsti käest abi saada, siis on kõige parem aeg, kui sa haige oled; tahad sa armu andid kerjata, siis pead enne pimedaks ja waeseks sandiks saama.

Ära hakka ennast ise oma wäe ja jõuuga lapima ja parandama, waid mine enne oma

patuga, oma waesuse, oma haiguse ja nõd-
ruslega, just nõnda kuida sa oled, oma Jeesuse
ette ja ütle temale: „Minu Jeesand ja minu
Jumal, Sina oled kui inimene kõige maa-
ilma inimeste eest, kes aga sinu sisse wõtwad
uskuda, — kannatanud, ja ennast meie ära-
peastmise pärast lastnud risti lüüa: oh Jee-
sand, mina usun sinu sisse; wõta mind wastu
ja anna mulle mu patud andeks ja täida mu
südan rahuga ja rõõmuga.“ Kui tema sind
siis wäljalükkab siis oleksid sina tõest see esi-
mene, kellega see nõnda sünnib.

Ära mõtle ka mitte, et see Lunastamise
töö, kuud ja aastad tarwitab. Kohe sell ilma-
pilgul kui sina Kristuse sisse usud, saad sa
pattude andeksandmist. Waata aga niisuguse
usu filmaga kui Peetrus, Magdalena, Kaa-
nanea naene ja weretõbine naene ja palju
teisa usklikuid, — waata ja mine ka nõnda
oma hädaga Jeesuse juure, — kohe saad sa
aidatud; kohe sest päewast hakkab sa uut elu
elama, ja Jumal peab seeläbi sinust auus-
tatud saama, senni kui sa ükskord tema juure,
igawese auu, rõõmu ja õndsuse sisse lähed.

Kristuse peale „loota,“ mis see sõna
tähenab? Mina ei oska seda paremine sele-
taba, kui sellesama oma päris sõna läbi:
„loota“. Wanad kirikuisad nimetasid seda

sõna oma seletamisega üheks „toetamiseks“, see on, ennaft kõige wäega Kristuse wäe ja jõuu peale toetada ja enese jõudu ja wäge eneselt ärabeita ja tühjaks arvata.

„Ja Waim ja pruut ütleswad „Tule“, ja kes seda kuuleb, ütelsgu: „Tule; ja kell' jännu on see tulgu, ja kes tahab, see wõtku eluwet ilma.“ (Ilm. 22, 17; 22, 1. 6; Joan. 7, 37; Jes. 55, 1.)

Wiisil: Rääb olen mina põhja leidnud.

Ma olen hallikas, mis teedab,

Siin ifka wälja eluwett,

Kes kõiki närtsind hingi joodab,

Kell' jänutajad südamed;

Kes wärsind, nõrkend paludes

Ja õhkawad siin häda sees.

Ma ootan wäga teie järel',

Kes ärakadund alasti;

Dh tulge aga, minu werel' —

On jõud teid pesta puhtasti.

Ma wõtan kõiki wastu weel

Kell' patukahetseja meel.

Dh tulge, tulge, eksind talled,

Dh tulge haiged, wigased!

Dh tulge noored, wanad hallid,

Rõik wiletsad ja waewased;

Teid kõiki wõtan wastu weel,

Kell' kahetseja lapse meel.

Näid Issand meid meel nõnda hüüab
See kallis ohvri Talleke;
Ta kolku koguda meid püüab,
See kallis hinge Peiuke.
Kes jõuab tema armastust
Siin rääkida ja halastust?
Oh küll need armujõed jookswad,
Siin kõige laia ilma peal;
Naad äranärtfind taimi lastwad,
Mis juba kuivamas on teal;
Neid eluwesti kosutab,
Sing tema armus rammu saab.

